

Színház, Zene és Irodalom.

*
© Hadrik Anna művészi estéje. Tegnapelőtt este a városház nagy termét válogatott közönség töltötte meg, hogy Hadrik Annának szavalási hangversenyében gyönyörködhessék. Mert több volt a kitünő művésznőnek előadása a modernnek költeményeinek pusztá elszavalásánál — az életre hívása volt a költők lelki világának, művészi festése annak a hangulatnak, melybe a költőket a muzsa ihlete varázsolta szellemi termékük teremtésekor. S valami újat nyújtott a halgatógának Hadrik Anna. A modern lyrikusok lelki életében való forrongást mutatta be, amint az új ideák a költők szellemi világában lét és alak után törnek. Gyönyörű gondolat vezérelte Hadrik Annát és mondhatjuk szép siker koronázta munkáját. De ha semmi egyebet sem, azt mindenesetre elérte, hogy polgárjogot vívott ki városunkban az újabbkori magyar lyrikusoknak — nagyobb szeretettel senki sem mutathatta volna be őket. Mert bizony, valljuk be, ma a versek olvasásával kevesen foglalkoznak. Ha Reviczkyt, Kiss Józsefet ismertük is, bizony soha sem gyönyörködhettünk volna Hadrik előadása nélkül Juhász Gyulának a csonka Venushoz írt himnuszában. Hogy Hadrik Anna a szavalás technikájában mester, azt nem kell külön kiemelnünk, éppoly kevéssé, mint azt, hogy organuma muzsikaszzerű mélységgel és a festészet pazar színbőségével képes az érzés és hangulat kifejezésére. A közönség a szó szoros értelmében ünnepelte a kedvelt művésznőt, meg volt az erkölcsi siker úgy, mint az anyagi. S meg vagyunk győződve, hogy hasonló diadal fog kivívni magának hazánk többi nagy városaiban úgy, mint a külföldön. Szerencsét kívánunk szép vállalkozásához s sajnáljuk, hogy

